

Sra. Mercè Ferrater, Vda. de Cartañà
 Provença, 229, 4, 1.
 08008 Barcelona

28 de novembre, 1986

Estimada germana:

Acabo de rebre la teva carta del 21 --que suposo vas escriure molt poc després que vam parlar per telèfon. Les informacions que em dones relatives al Premi Nacional, etc., són les úniques que he rebut, i te les agraeixo moltíssim. Imagino que no tindrè el premi, perquè els candidats que esmenta el diari resideixen tots al país, i el més probable és que alguns d'ells facin mans i mànegues per a obtenir-lo (segur que el Cela, per exemple, no para). De totes maneres, ja és una sorpresa arribar tan sols a ser "candidat", perquè jo no he fet absolutament res --no en tenia notícia, com et vaig dir-- i no sé quines són les persones que tallen el bacallà en el Ministeri de Cultura. Es més raonable, doncs, ser pessimista respecte al resultat final. Suposo que oportunament en sabré alguna cosa.

Com et vaig dir, vaig fer enviar-te un exemplar de la meva (segona) novel·la, *Hecho en Corona*, directament per Alianza Editorial, i en vaig fer enviar també un exemplar al Josep Oriol. M'ha dit l'editor que el llibre ja ha sortit, però jo encara no l'he vist. Em temo que per desídia de l'editor, en primer lloc, i perquè les coses van com van, en segon lloc, el llibre passi una mica desaperçebut (com va passar amb *Claudia, mi Claudia*) i crec que és una llastima, perquè em sembla que és força entretingut i està més ben escrit que molts (cosa que no és massa dir, perquè una pila de coses que es publiquen semblen escrites per il·letrats), però què hi farem...

Dos dies després que et vaig dir, per telèfon, que possiblement aniria a Barcelona a mitjans de Gener, amb motiu d'una sèrie de conferències sobre Unamuno organitzades per "La Caixa", em van telefonar dient-me que estava, naturalment, convidat, però que no podien pagar el viatge... Vaig respondre que "La Caixa" tenia diners per a pagar un viatge a la lluna i que ho sentia molt, però que sense viatge no havia conferència. Fins ara hem quedat així, és a dir, no em quedat en res. Ho sento molt, però ja comptava en passar uns dies amb tú a Barcelona dins d'un parell de mesos. Haurem d'esperar a una altre ocasió. Si tu et sents millor, recomano que vinguis novament aquí per un temps, com ja vas fer, ja que estic segur que ho passaràs be. Les obres de la casa ja s'han acabat (en la mesura en que res s'acaba en aquest món) i tot fa molt bonic, no cal dir-ho.

Des de començaments de febrer, i fins més o menys a finals de maig, aniré un parell de dies a la setmana a Nova York per tal de donar el curs a la "càtedra Juan Carlos I", de New York University. La càtedra es va crear fa un any; és per a un semestre i cada any es convida a una persona diferent. Es, naturalment, una distinció (acadèmica) força important.

Dins d'un parell de setmanes hauran de fer-me una colonoscòpia (convé fer-ho cada mig any més o mens) i ja et comunicaré el resultat. Aquest any ha estat un any d'hospitals i d'operacions, però no em puc queixar perquè em trobo bé. Ara el que seria bó és que a tu se t'arreglessin les coses del genoll, perquè ja dura massa. A veure si es troba el desllorigador.

La Priscilla, bé, i els animals (que ja no recordo si han augmentat; en tot cas, no han disminuït) cada dia més grassonets. Molts records.

Ja ens anirem escrivint i telefonant. Una forta abraçada del teu germa,

Josep Maria